

त्रान्धकारवृषाणि वसन्ति यस्यां रात्रौ सा चित्रावसुः । हे चित्रावसो रात्रे स्वस्ति
 ज्ञेयं यथा तथा ते तव पारं समाप्तिमशीय व्याघ्रवानि । अश्रुतेर्वहुलं हृन्दसीति
 [पा० २.४.७३.] शपो लुकि लिङ्मुत्तमैकवचने वृषम् । यथा लोके मनुष्येषु सुतेषु
 चौरा गृहे प्रविशन्ति तद्वदत्र देवयजने रक्षांसि प्रविशन्तीति शङ्कया तन्निवारणाय
 रात्रिप्रार्थनम् ॥ १८ ॥

सं त्वमग्ने सूर्यस्य वर्चसागथाः समृषीणां स्तुतेन ।

सं प्रियेण धाम्ना समरुमायुषा सं वर्चसा सं प्रजया सः रायस्योषेण ग्मि-
 षीय ॥ १९ ॥

का० [४. १२. ४.] सं त्वमित्युपविश्येति ॥ उपप्रयत्न इत्यादिभिश्चित्रावसो इत्यन्तै-
 र्मन्त्रैरुत्थायोपस्थानमत्र उपविश्येति विशेषः । हे अग्ने त्वं सूर्यस्य वर्चसा तेजसा
 समगथाः रात्रौ संगतोऽसि । तद्यदस्तंयन्नादित्य आहवनीयं प्रविशति तेनैतदा-
 हेति श्रुतेः [२. ३. ४. २४.] । ऋषीणां मन्त्राणां स्तुतेन स्तोत्रेण समगथाः । बहवो
 मन्त्रा अग्निं स्तुवन्ति । तद्यदुपतिष्ठते तेनैतदाहेति [२. ३. ४. २४.] श्रुतेः । प्रियेण
 धाम्ना प्रियाभिराहुतिभिः समगथाः । आहुतयो वा अस्य प्रियं धामेति श्रुतेः [२.
 ३. ४. २४.] । यथा त्वमेतैस्त्रिभिः संगतः । एवमरुमपि त्वत्प्रसादादायुषा अपमृत्युदो-
 परहितेन संगमिषीय संगतो भूयासम् । तथा वर्चसा विद्यैश्वर्यादिप्रयुक्ततेजसा सं-
 गमिषीय । तथा प्रजया पुत्रादिकया संगमिषीय । तथा रायस्योषेण धनस्य पुष्ट्या
 संगमिषीय । आयुरादीनि मम सत्त्वित्यर्थः । समगथाः गमेः समो गम्यृहीत्यादिना
 [पा० १. ३. २९.] तन्नाथमैकवचने लुङि सिचि गमश्चेति [पा० १. २. १३.] सिचः कि-
 त्वेऽनुदात्तोपदेशेत्यादिना [पा० ६. ४. ३७.] मलोपे ह्रस्वादङ्गादिति [पा० ८. २. २७.]
 सिचो लोपे वृषम् ॥ ग्मिषीय । गमेराशीर्लिङि उत्तमैकवचने इटोऽदित्यकारे
 [पा० ३. ४. १०६.] परे सीयुटि कृते ह्रस्वसे इडागमे गमरुनेत्युपधालोपे [पा० ६.
 ४. १८.] वृषम् ॥ १९ ॥

अन्ध स्यान्धो वो भक्षीय महं स्य महो वो भक्षीयोर्ज्ञ स्योर्ज्ञो वो भक्षीय
 रायस्योषं स्य रायस्योषं वो भक्षीय ॥ २० ॥